

ρέστα

ρέστα, τα, ουσ. [πλ. ουδ. του επιθ. ρέστος], τα χρήματα που μας επιστρέφουν, όταν αυτά που δώσαμε για να εξοφλήσουμε κάποιο λογαριασμό είναι περισσότερα: «πλήρωσα το λογαριασμό και τα ρέστα τ' άφησα πουρμπουάρ στο γκαρσόνι». (Λαϊκό τραγούδι: *μου δίνεις κατοστάρικο τα **ρέστα** να σου δώσω κι εγώ σου λέω μυστικά: «θέλω να σ' ανταμώσω»*).

- *γυρεύει και ρέστα ή γυρεύει και τα ρέστα ή γυρεύει και ρέστα από πάνω ή γυρεύει και τα ρέστα από πάνω*, βλ. φρ. *ζητάει και ρέστα*. (Λαϊκό τραγούδι: *σαν θα περνώ τις γειτονιές να κάνουν όλες φιέστα. Να λεν το λόγο δεν κρατώ και να **γυρεύουν ρέστα***).

- *δίνω ρέστα*, εντυπωσιάζω, φτάνω στο ανώτερο σημείο των επιδόσεών μου, αποδίδω το μέγιστο αποτέλεσμα, και, κατ' επέκταση, συγκεντρώνω την προσοχή της ομήγυρης: «χτες στη συνέλευση έδωσες ρέστα με την παρέμβασή σου και τους τάπωσες όλους || όπου και να την πάω, δίνει ρέστα αυτή η γυναίκα, γι' αυτό και χαίρομαι να κυκλοφορώ μαζί της». βλ. και φρ. *δίνω τα ρέστα μου*.

- *δίνω τα ρέστα μου*, **α.** (για πρόσωπα και πράγματα) εντυπωσιάζομαι στο έπακρο και ποθώ να το αποκτήσω: «γι' αυτή τη γυναίκα δίνω τα ρέστα μου, γιατί είναι πολύ σεξουλιάρα || γι' αυτό τ' αυτοκίνητο δίνω τα ρέστα μου». **β.** (για πρόσωπα) θαυμάζω, υπολογίζω κάποιον στο έπακρο: «γι' αυτόν τον άνθρωπο δίνω τα ρέστα μου, γιατί είναι πολύ καλός συγγραφέας». Από την ορολογία του χαρτοπαιγνίου· βλ. και φρ. *τα ρέστα μου*.

- *ζητάει και ρέστα ή ζητάει και τα ρέστα ή ζητάει και ρέστα από πάνω ή ζητάει και τα ρέστα από πάνω*, εμφανίζεται ως απαιτητής ή ως κατήγορος, ενώ στην πραγματικότητα είναι υπόχρεος ή υπόλογος: «δε φτάνει που είναι η αιτία που χάσαμε τη δουλειά, ζητάει και τα ρέστα από πάνω!». (Λαϊκό τραγούδι: ***ζητάς και ρέστα**, δεν το πιστεύω, εγώ δεν έπαψα στιγμή να σε λατρεύω*).

- *θέλει και ρέστα ή θέλει και τα ρέστα ή θέλει και ρέστα από πάνω ή θέλει και τα ρέστα από πάνω*, βλ. φρ. *ζητάει και ρέστα*.

- *και τα ρέστα*, **α.** και τα λοιπά: «φάγαμε, ήπιαμε, χορέψαμε και τα ρέστα». **β.** και τα υπόλοιπα: «πήρα τα βιβλία μου, τα ρούχα μου και τα ρέστα κι έφυγα απ' το σπίτι για να ζήσω μόνος μου». Χαρακτηριστική έκφραση του Χαρίλαου Φλωράκη.

- *και τα ρέστα δικά σου ή και τα ρέστα παγωτά*, (στη νεοαργκό) **α.** έκφραση που λέγεται συνήθως σε όσους μας κάνουν θελήματα ή στα μικρά παιδιά που τα στέλνουμε να μας αγοράσουν κάτι και τους υποσχόμαστε ότι θα κρατήσουν τα ρέστα για λιχουδιές. **β.** ειρωνική παρατήρηση σε κάποιον που δηλώνει την περιφρόνησή μας γι' αυτά που λέει ή κάνει, και που γενικά τον υποτιμά: «τι μας λέει το άτομο τόση ώρα, άντε ρε, κάνε μια τούμπα να συνέλθεις και τα ρέστα παγωτά». (Τραγούδι: *κοίτα ρε που μου 'σκασε γαμπρός σκανταλιάρης και πρωθυπουργός κι άντε ρε που θα... και θα... μετά μάζεφ' τη μαγκιά σου, τα μισά μισά δικά σου **και τα ρέστα παγωτά***). Από την εικόνα του ατόμου που στέλνει κάποιο μικρό παιδί να του αγοράσει κάτι, και του τάζει τα ρέστα.

- *παίζω τα ρέστα μου*, ποντάρω όσα χρήματα έχω μπροστά μου, όσα χρήματα μου έχουν μείνει: «πάνω στον άσο παίζω τα ρέστα μου». βλ. και φρ. *δίνω τα ρέστα μου*.

- *παίρνω και τα ρέστα του*, (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) του κερδίζω και τα τελευταία του χρήματα: «ήταν τόσο γκαντέμης, που του πήρα και τα ρέστα του». (Λαϊκό τραγούδι: *μου **πήραν και τα ρέστα μου**, μα εγώ την είχα στήσει, η τύχη η γκρινιάρα μου μήπως ξαναγυρίσει!*).

- *τα ρέστα μου*, (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) ποντάρω το υπόλοιπο των χρημάτων μου, ιδίως σε χαρτοπαίγνιο: «τα ρέστα μου, μόνο και μόνο για να δω αν μπλοφάρεις».